

The Effectiveness of Emotion Regulation-based Cognitive Therapy on Impulsivity and Aggression of Students with Behavioral Problems

Haniyeh Gholamzade Nikjoo¹, Marziyeh Alivandi Vafa^{2*}, Seyed Mahmoud Tabatabaei³, Naiemeh Moheb⁴

1- PhD candidate of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

2-Assistant Professor, Department of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

3- Associate Professor of Cognitive Neuroscience, Department of Physiology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

4- Assistant Professor, Department of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

Correspondent Author: Marziyeh Alivandi Vafa, Assistant Professor, Department of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

Email: m.alivand@ iaut.ac.ir

Received: 27 May 2020

Accepted: 12 Dec 2020

Abstract

Introduction: Behavioral problems are a complex set of emotional, cognitive and behavioral problems, which are characterized by a lack of control and non-adherence to moral and social principles and behavioral disorders in a desirable way in society. Therefore, the aim of this study was to investigate the effectiveness of cognitive therapy based on emotion regulation on impulsivity and aggression of students with behavioral problems.

Methods: The method of the present study was a semi-interventional pretest-posttest design with a control group. The statistical population was all male and female students in the second grade of elementary school (fourth, fifth, and sixth grade) with behavioral problems in Tabriz. The research sample also included 36 male and female elementary school students with behavioral problems. To select the sample, first from the 3rd education district of Tabriz, three primary schools for girls and three secondary schools for boys were selected in clusters, and the Quay and Peterson Behavioral Problems Questionnaire was completed by the teacher. Among the students who scored high on the Quay and Peterson Behavioral Problems Questionnaire, 36 were selected as the final sample based on the inclusion and exclusion criteria and randomly divided into two experimental groups (18 people) and a control group (18 people) were replaced. To collect data from a revised checklist of behavioral problems, Buss and Perry Aggression Questionnaire (1992) and Barratt Impulsivity Scale (1994) were used.

Results: Cognitive therapy based on the emotional regulation of aggression and impulsivity in children in the intervention group is significant ($P < 0.001$); According to ETA square in each of the variables of aggression (physical, verbal, anger, and hostility) 0.40, 0.260, 0.196 and 0.221, respectively, and impulsivity (lack of planning, motor and cognitive), respectively 0.270, 0.283, and 0.251% of the changes are explained according to cognitive therapy based on emotion regulation.

Conclusions: Cognitive therapy based on emotion regulation is effective in reducing impulsivity and aggression in children with behavioral problems.

Keywords: Cognitive therapy based on emotion regulation, Impulsivity, aggression, Behavioral problems.

اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر تکانشگری و پرخاشگری دانش آموزان با مشکلات رفتاری

حانیه غلامزاده نیکجو^۱، مرضیه علیوندی وفا^{۲*}، سیدمحمد محمود طباطبائی^۳، نعیمه محب^۴

- ۱- دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
- ۲- استادیار روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
- ۳- دانشیار علوم اعصاب شناختی، گروه فیزیولوژی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
- ۴- استادیار روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

نویسنده مسئول: مرضیه علیوندی وفا، استادیار روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.
ایمیل: m.alivand@iaut.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۹/۳۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۳/۶

چکیده

مقدمه: مشکلات رفتاری به عنوان مجموعه پیچیده‌ای از مشکلات هیجانی، شناختی و رفتاری می‌باشند، که به وسیله فقدان کنترل و عدم پاییندی به اصول اخلاقی و اجتماعی و اختلال در رفتار به شیوه مطلوب جامعه شناخته می‌شوند. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر تکانشگری و پرخاشگری دانش آموزان با مشکلات رفتاری بود.

روش کار: روش پژوهش حاضر نیمه مداخله‌ی طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه شاهد بود. جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر و پسر دوره دوم ابتدائی (کلاس چهارم، پنجم و ششم) با مشکلات رفتاری شهرستان تبریز بودند. نمونه پژوهش نیز شامل ۳۶ دانش آموز دختر و پسر دوره دوم ابتدائی با مشکلات رفتاری بودند. برای انتخاب نمونه، ابتدا از ناحیه ۳ آموزش و پرورش شهر تبریز، به صورت خوش‌ای سه مدرسه ابتدائی دوره دوم دختر و سه مدرسه دوره دوم پسر انتخاب شدند و پرسشنامه مشکلات رفتاری کوای و پترسون توسط معلم تکمیل گردید و از میان دانش آموزانی که نمره بالای در پرسشنامه مشکلات رفتاری کوای و پترسون کسب کرده بودند، ۳۶ نفر با در نظر گرفتن معیارهای ورود و خروج به عنوان نمونه نهایی انتخاب و به صورت تصادفی ساده در دو گروه مداخله (۱۸ نفر) و شاهد (۱۸ نفر) جایگزین شدند. برای جمع آوری داده‌ها از چک لیست تجدید نظر شده مشکلات رفتاری، پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲) و مقیاس تکانشوری بارات (۱۹۹۴) استفاده شد.

یافته‌ها: درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر پرخاشگری و تکانشگری کودکان در گروه مداخله معنادار است ($P<0.001$)؛ با توجه به مجذور ایتا در هر یک از متغیرهای پرخاشگری (بدنی، کلامی، خشم و خصومت) به ترتیب $0/240$ ، $0/260$ ، $0/221$ و $0/196$ و تکانشگری (عدم برنامه‌ریزی، حرکتی و شناختی) به ترتیب $0/270$ ، $0/283$ و $0/251$ درصد تغییرات با توجه به درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان تبیین می‌شوند.

نتیجه گیری: درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر کاهش تکانشگری و پرخاشگری در کودکان با مشکلات رفتاری مؤثر است.

کلیدواژه‌ها: درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان، تکانشگری، پرخاشگری، مشکلات رفتاری.

مقدمه

تحصیلی ضعیف و ادراک ضعیف از خودکارآمدی و شایستگی اجتماعی دارند، همچنین این کودکان در ارتباط با اعضای خانواده، اطرافیان و مردم مشکل دارند و به آسانی ناکام می‌شوند (۱۰). وجود مشکلات رفتاری در دوره کودکی و نوجوانی مسئله مهمی است، زیرا تجربه‌های نخستین زندگی، بینان سلامتی یا روانی افراد را در بزرگسالی پی‌ریزی می‌کند و مهم است که در مورد دلایل مشکلات رفتاری و هیجانی کودکان و نوجوانان آگاه باشیم (۱۱). بنابراین موضوع رفتار ضداجتماعی، مخالف، سرکش و ویرانگر و اختلالات رفتاری کودکان و نوجوانان، یکی از علاقه‌های روزافزون محققان و دانشمندان حوزه‌های مختلف است (۱۲). طبق مطالعات معتبر در حدود ۱۰ الی ۲۰ درصد از دانش آموزان به خدمات بهداشت روانی احتیاج دارند و شواهد همه گیر شناسی اخیر نشان می‌دهد که ۱۵ الی ۲۲ درصد از دانش آموزان مشکلات عاطفی یا رفتاری را به شدت تجربه می‌کند که مستلزم درمان می‌باشد با این وجود کمتر از ۲۰ درصد از این کودکان واقعاً درمانی را که شدیداً به آن نیاز دارند دریافت می‌کنند و نقص توجه، پرخاشگری و اشکال در روابط اجتماعی بخش عمده این مشکلات عاطفی یا رفتاری را تشکیل می‌دهند (۱۳). اختلال‌های رفتاری و روانی دوران کودکی و نوجوانی در برگیرنده رفتارهای هستند که دائمی بوده و با سن فرد مناسب نمی‌باشند و منجر به تضادهای اجتماعی، نارضایتی و ناشادی فردی و شکست در تحصیل می‌شود. این اختلالات حاصل تعامل کودک با محیط وی در بررسی های مختلف به است. مشکلات رفتاری در دوران کودکی پیش‌بینی کننده افزایش احتمال ابتلاء به اختلالات روان پژوهشکی در دوران نوجوانی و بزرگسالی می‌باشند (۱۴) است. امینی جر و پاپه ۱۸۳ کودک که دارای اختلال رفتاری بودند را به مدت ۱۸ سال تحت نظر گرفتند و به این نتیجه رسیدند که بین اختلالات رفتاری در کودکی و ابتلاء به روان پریشی در دوره بزرگسالی ارتباط وجود دارد (۱۵).

بعلاوه، براساس نظر متخصصان امر، بررسی‌های بالینی دوره‌ی نوجوانی اولیه نشان می‌دهد که یکی از تغییرات بارز و مشهودی که در طی دوران دانش آموزی برای بسیاری از اطرافیان قابل مشاهده است، نوسانات شدید خلقی، طفیان های مکرر خشم و پرخاشگری است. این افزایش طفیان های پرخاشگرانه در طی دوره‌ی کودکی و نوجوانی موجب شده است که انجمن روانپژوهشکی آمریکا در آخرین راهنمای

مشکلات رفتاری به عنوان مجموعه پیچیده‌ای از مشکلات هیجانی، شناختی و رفتاری می‌باشد، که به وسیله فقدان کنترل و عدم پاییندی به اصول اخلاقی و اجتماعی و اختلال در رفتار به شیوه مطلوب جامعه شناخته می‌شوند (۱۶). به عبارتی مشکلات رفتاری به رفتار فردی اطلاق می‌شود که بدون پایین بودن بهره‌هشی، تعادل روانی و رفتاری از اندازه عومومی اجتماع فاصله دارد و دارای شدت، تکرار، مداومت در زمان‌ها و مکان‌های متعدد باشد. بنابراین مشکلات رفتاری با یک الگوی خصمانه، منفی و رفتار نافرمانی و قانون شکننده مشخص می‌شوند که این رفتار با استرس قابل توجه معلم و اختلال در کلاس همراه می‌شوند (۱۷) به طوری که در عملکرد تحصیلی، رفتاری فرد دچار درمانگری و کاهش میزان کارایی می‌شود، اینگونه دانش آموزان مرتباً از سوی اطرافیان بطور مستقیم یا غیرمستقیم طرد می‌شوند و در مدرسه مرتب از آنها گله و شکایت می‌شود و نتیجه اینکه نادیده گرفتن نتایج کوتاه مدت و بلندمدت اختلالات رفتاری دانش آموزان موجب درگیری متعدد این دانش آموزان با معلمین مدرسه و گرایش به رفتار مخرب در آینده خواهد شد (۱۸). شرایطی که در صورت عدم دریافت مداخلات آموزشی درمانی خاص می‌تواند، آبستن رفتارهای آشفته تر فردی و بین فردی در آینده گردد (۱۹). بعلاوه، میزان شیوع این مشکلات تکان دهنده است؛ به طوری که میزان شیوع مشکلات رفتاری در کودکان و نوجوانان جوامع غربی بین ۸/۳ تا ۱۵ درصد (۲۰)؛ و در دانش آموزان ایرانی از ۵ تا ۶/۳ گزارش شده است (۲۱). از طرفی، مشکلات رفتاری نه تنها برای کودکان بلکه برای والدین آنها نیز با پیامدهای ناخوشایندی همراه است (۲۲). وود، کووان و بیکر در پژوهشی نشان دادند که افرادی که در سنین کودکی و نوجوانی عالیم اختلالات رفتاری را نشان می‌دهند، بیشتر از سوی همسالان خود طرد می‌شوند. طرد از سوی همسالان می‌تواند موجب بروز مشکلات رفتاری جدی در دوران بعدی زندگی را فراهم آورد (۲۳). همچنین اختلالات رفتاری احتمال ابتلاء افراد به سوء مصرف مواد، فعالیت‌های بزهکارانه، اختلالات خلقی، اختلالات عصب روانشنختی و اختلال شخصیت مرزی را افزایش می‌دهد (۲۴). کودکان دچار اختلالات رفتاری مشکلات گوناگونی از جمله عزت نفس پایین، تکانشگری، بیقراری و بیش فعالی، پرخاشگری، دروغگویی، دزدی، عملکرد

مثبت باعث مرقبه‌ی مؤثر با موقعیت‌های استرس زا می‌شود و حتی فعالیتهای لازم در پاسخ به موقعیت‌های اجتماعی را بالا می‌برد (۲۳). بررسی متون و مطالعات روانشناسی نشان می‌دهد که تنظیم هیجان، عامل مهمی در تعیین سلامتی و داشتن عملکرد موفق در تعاملات اجتماعی است و نقص در آن با اختلالات درون ریز (مانند افسردگی، اضطراب، انزواج اجتماعی) و اختلالات برون ریز (مانند بزهکاری و رفتار پرخاشگرانه) ارتباط دارد (۲۴). آموزش تنظیم هیجان به معنای کاهش و کنترل هیجانات منفی و نحوه استفاده، مثبت از هیجانات است (۲۵). اسکنتنیز، آندریز و لبر در بررسی‌های خود نشان دادند که مداخلات شناختی در افزایش فهم و درک رفتارهای هیجانی-اجتماعی و اصلاح رفتارهای دشوار کودکان مؤثر می‌باشد و این مداخله‌ها را عامل افزایش قدرت تفکر دانش آموزان در زمینه فرضیه سازی و درک و فهم شوخی در روابط اجتماعی دانستند. نتایج نشان می‌دهد که راهبردهای شناختی تنظیم هیجان با کاهش هیجانات منفی و حوادث عاطفی رابطه دارد و تمرکز بر راهبردهای مثبت تنظیم هیجان، فهم افراد از مدیریت هیجان را ارتقاء می‌بخشد (۲۶). همچنین بازشناسی خشم و تنظیم هیجان، سازگاری مثبت و بازشناسی تحقیر، ترس و غمگینی سازگاری منفی را پیش‌بینی می‌نماید و نشانه‌های از نارسایی تنظیم هیجانی در پیش از نیمی از اختلالات محور یک و تمامی اختلالات محور دو قابل مشاهده است (۲۷). گزارش‌ها حاکی از آن است که راهبردهای نامناسب در تنظیم هیجان یا دشواری در تنظیم هیجان با دامنه وسیعی از اختلالات، از جمله با گرایش و پیش‌بینی پذیری اعتیاد در ارتباط است (۲۸). مطالعات تجربی نشان داده است که که مشکل در تنظیم هیجان به عنوان یکی از فاکتورهای اساسی در سبب شناسی بسیاری از اختلالات روانی مزمن و حاد محسوب می‌شود (۲۹).

با توجه به اهمیت درمان مشکلات رفتاری کودکان و اینکه این افراد در آینده عضوی از جامعه خواهند و در صورت عدم درمان می‌تواند هزینه‌های بسیار گزاف برای خانواده و در سطح کلان تر برای جامعه در پی داشته باشد، لذا پیگیری مشکلات کودکان با مشکلات رفتاری بسیار لازم و ضروری می‌باشد.

روش کار

روش پژوهش حاضر نیمه مداخله‌ی با طرح پژوهشی پیش

تشیخی و آماری اختلالات روانی (۱۵)، اختلال خاصی با عنوان "اختلال بی نظمی خلق اخلاق‌گر" را تشخیص گذاری کند که طفیان‌های مکرر خشم از شاه علامت‌های اساسی آن اختلال محسوب می‌شود (۱۶). در اصل، پرخاشگری به عنوان ملاک اساسی اختلالاتی از قبیل اختلال انفجاری متناب، اختلال سلوک و اختلال شخصیت ضداجتماعی شناخته می‌شود که اغلب آنها با دوره‌ی نوجوانی مرتبط بوده، یا شاکله آنها در این برهه از زندگی شکل می‌گیرد؛ و خروجی تمام آنها رفتارهایی است که حقوق دیگران را نقض کرده و یا در مقابل هنجارهای اجتماعی قرار می‌گیرند؛ از این رو به این رفتارها یا تمايلات، جامعه ستيز گفته می‌شود، زيرا آسيب جسماني یا روانی را بر دیگران تحميـل مـیـ کـنـد (۱۷). با توجه به پيامدهای ناخوشائـنـدـيـ کـهـ پـرـخـاشـگـرـيـ مـيـ تـوـانـدـ درـ زـنـدـگـيـ اـنـسـانـ،ـ بهـ وـيـژـهـ درـ دـانـشـ آـمـوزـانـ دـاشـتـهـ باـشـدـ پـژـوهـشـ هـاـ يـ بيـشـتـرـ تـاكـنوـنـ بهـ مـطـالـعـاتـ توـصـيـفـيـ،ـ تـبـيـيـنـيـ وـ مـداـخلـهـ اـيـ درـ اـيـنـ زـمـينـهـ پـرـداـختـهـ اـنـدـ.ـ يـافتـهـ هـاـ حـاـكـىـ اـزـ آـنـ اـسـتـ کـهـ پـرـخـاشـگـرـيـ شـايـعـ تـريـنـ مـعـضـلـ بـالـيـنـىـ درـ بـيـنـ دـانـشـ آـمـوزـانـ اـسـتـ کـهـ اـيـنـ مـسـئـلـهـ درـ مـيـانـ پـسـرـانـ نـسـبـتـ بهـ دـخـترـانـ شـيـوعـ بـيـشـتـرـ دـارـدـ (۱۸).ـ درـ اـيـنـ رـاسـتـ،ـ بـجـورـگـوـيـسـتـ نـيـزـ بـرـ اـيـنـ باـورـ اـسـتـ کـهـ دـخـترـانـ وـ پـسـرـانـ بـهـ لـاحـاظـ پـرـخـاشـگـرـيـ كـلامـيـ تـقـرـيـباـ درـ شـرـايـطـ يـكـسانـيـ قـرارـ دـارـنـدـ؛ـ اـمـاـ پـسـرـهاـ بـهـ لـاحـاظـ جـسمـيـ پـرـخـاشـگـرـيـ بـيـشـتـرـ هـاـيـ غـيرـمـسـتـقـيمـ اـسـتـفـادـهـ مـيـ کـنـدـ (۱۹).ـ

يـكـيـ اـزـ درـمـانـ هـايـيـ کـهـ اـثـرـبـخشـيـ آـنـ بـرـ بـهـبـودـ مشـكـلاتـ دـانـشـ آـمـوزـانـ باـ مشـكـلاتـ رـفـتـاريـ تـاكـنوـنـ مـورـدـ تـوجـهـ مـحـقـقـانـ قـرارـ نـگـرفـتـهـ اـسـتـ،ـ درـمـانـ شـناـختـيـ مـيـتـنـيـ بـرـ تـنظـيمـ هـيـجانـ اـسـتـ.ـ رـاهـبـرـدـهـاـيـ شـناـختـيـ هـشـيـارـيـ يـاـ نـاهـشـيـارـيـ هـسـتـنـدـ کـهـ هـنـگـامـ بـرـوـزـ روـيـدـادـهـاـيـ هـيـجانـيـ بـهـ منـظـورـ تعـديـلـ شـدـتـ تـجـارـبـ هـيـجانـيـ اـفـرادـ بـكـارـ مـيـ رـونـدـ (۲۰).ـ مـفـهـومـ کـلـيـ تـنظـيمـ شـناـختـيـ هـيـجانـ دـالـلتـ بـرـ شـيـوهـ شـناـختـيـ دـسـتـكـارـيـ وـرـودـ اـطـلـاعـاتـ فـرـاـخـوـانـدـهـ هـيـجانـ دـارـدـ (۲۱).ـ بـهـ عـبارـتـ دـيـگـرـ،ـ رـاهـبـرـدـهـاـيـ تـنظـيمـ شـناـختـيـ هـيـجانـ،ـ بـهـ نـحوـ تـفـكـرـ اـفـرادـ پـسـ اـزـ بـرـوـزـ يـكـ تـجـربـهـ منـفـيـ يـاـ وـاقـعـهـ آـسـيـبـ زـاـ يـاـ مـخـتلـ کـنـنـدـ رـخـ مـيـ دـهـ دـلـالـتـ مـيـ کـنـدـ.ـ تـنظـيمـ هـيـجانـ بـهـ توـانـايـيـ فـهـمـ هـيـجانـاتـ وـ تعـديـلـ تـجـربـهـ وـ اـبـراـزـ هـيـجانـاتـ اـشـارـهـ دـارـدـ (۲۲).ـ تـنظـيمـ هـيـجانـيـ سـازـگـارـانـهـ بـاـ سـازـگـارـيـ وـ تعـالـعـاتـ اـجـتمـاعـيـ مـثـبـتـ مـرـتـبـطـ اـسـتـ وـ اـفـزـايـشـ درـ فـرـاـوـانـيـ تـجـربـهـ هـيـجانـيـ

مشکل رفتاری که به صورت حاد دیده شود، نمره یک به مشکلاتی که صورت حاد ندارند و نمره صفر به عدم وجود مشکلات رفتاری داده می‌شود. بیشترین نمره به دست آمده برای هر خردآزمون دو برابر شماره گویه‌ها در آن خردآزمون و کمترین نمره برای هر خردآزمون صفر می‌باشد. دامنه مشکلات فرد از صفر تا ۱۷۸ نوسان دارد. برای بدست آوردن امتیاز مربوط به هر بعد مجموع امتیازات آن بعد را با هم جمع نموده و به منظور بدست آوردن امتیاز کلی پرسشنامه مجموع امتیازات تک تک سوالات را محاسبه نمایید. امتیاز بالاتر نشان دهنده اختلال رفتاری بیشتر و نمرات بالاتر در هر بعد، نشان دهنده بیشتر بودن اختلال مربوط به آن بعد در فرد مورد نظر می‌باشد و برعکس. اعتبار این پرسشنامه در ایران توسط شهیم، یوسفی و قنبری مزیدی به روش بازآزمایی بین ۰/۴۹ تا ۰/۸۳ و پایایی درونی آن بین ۰/۷۳ تا ۰/۹۶ و ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۹۸ درصد گزارش شده است (۳۰).

۲- پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲): این پرسشنامه توسط باس و پری ساخته شد (۳۱). یک ابزار خودگزارشی است که شامل ۲۹ عبارت و چهار زیرمقیاس است، که عبارت است از پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت. نتایج این پژوهش‌ها نشان داد که پرسشنامه‌ی باس و پری، در جوامع آماری مختلف، حتی دانشجویان ژانپنی که شیوه‌ی بیان احساسات پرخاشگرانه شان، با مردم دیگر کشورها، متفاوت است، از اعتبار و روایی مناسبی برخوردار بوده است (۳۱). در ایران، محمدی، اعتبار این پرسشنامه به راه سه روش آلفای کرونباخ، بازآزمایی و تنصیف مورد تحلیل قرارداد که به ترتیب، ضرایب ۰/۸۹، ۰/۷۳ و ۰/۷۸ به دست آمد (۳۲).

۳- مقیاس تکائشوری بارات (۱۹۹۴): مقیاس تکائشوری توسط بارات ساخته شده است. این مقیاس ۳۰ آیتم دارد و آزمودنی‌ها به این آیتم‌ها به صورت چهار درجه‌ای (هرگز، گاهگاه، اغلب، تقریباً و همیشه) پاسخ می‌دهد (۳۳). بارات در نسخه یازدهم پرسشنامه تکائشگری را برابر پایه سه محور ذیل توضیح می‌دهد: ۱- خود حرکتی به مفهوم عمل کردن بدون فکر، ۲- برنامه‌ریزی با دقت و یا توجه به جزئیات و ۳- ثبات سازگاری به معنی توانایی آینده نگری فرد. این مقیاس سه عامل تکائشگری شناختی، تکائشگری حرکتی و بی برنامه گی را ارزیابی می‌کند. این مقیاس ۳۰ سوال دارد. گزینه‌ها با مقیاس چهار درجه

آزمون-پس آزمون با گروه شاهد بود. جامعه آماری کلیه دانش آموزان پسر و دختر دوره دوم ابتدائی (کلاس چهارم، پنجم و ششم) با مشکلات رفتاری شهرستان تبریز بودند. نمونه پژوهش نیز شامل ۳۶ نفر گروه مداخله و ۱۸ نفر گروه شاهد (دانش آموز دختر و پسر دوره دوم ابتدائی (کلاس چهارم، پنجم و ششم) با مشکلات رفتاری بودند) (لازم به ذکر است که این تعداد با تکیه بر متخصصان آماری اتخاذ شد. عنوان مثال، گال، گال و بورگ معتقد است که تعداد حداقل ۱۵ نفر در هر گروه در تحقیقات تجربی لازم است (۲۸)؛ لذا تعداد ۱۸ نفر با در نظر داشتن احتمال افت آزمودنی‌ها اتخاذ شد). پرسشنامه مشکلات رفتاری کوای و پترسون توسط معلم تکمیل گردید و از میان دانش آموزانی که نمره بالایی در پرسشنامه مشکلات رفتاری کوای و پترسون کسب کرده بودند، در نهایت ۳۶ نفر به عنوان نمونه نهایی با در نظر گرفتن معیارهای ورود و خروج (ملاک‌های ورود شامل، الف) داشتن مشکلات رفتاری با توجه به پرسشنامه غربالگری مشکلات رفتاری کوای و پترسون؛ ب) تمايل به شرکت در مطالعه؛ ج) عدم ابتلاء به اختلال‌های دیگر؛ و ملاک‌های خروج نیز شامل، الف) غیبت در بیش از یک جلسه‌ی مداخله؛ ب) شرکت داشتن همزمان در برنامه‌های مداخلاتی دیگر؛ و ج) عدم رضایت برای ادامه‌ی همکاری) به عنوان نمونه نهایی انتخاب و به صورت تصادفی ساده در دو گروه مداخله و شاهد (هر گروه ۱۸ نفر) جایگزین شدند. گروه مداخله طی هشت جلسه ۴۵ دقیقه‌ای هفته‌ای دو جلسه در معرض درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان قرار گرفتند و گروه شاهد هیچگونه درمانی را دریافت نکرد. پس از پایان مداخله جهت رعایت اخلاق گروه شاهد در معرض ۲ جلسه آموزش قرار گرفت. لازم به ذکر است که به والدین آزمودنی‌ها اطمینان خاطر داده شد که شرکت در مطالعه کاملاً اختیاری است و آزاد خواهد بود که از شرکت در مطالعه امتناع نموده و نام آنها در پرسشنامه ثبت نخواهد شد، همچنین اطلاعات آنها به صوت محرمانه باقی می‌ماند و فقط نتایج آن منتشر خواهد شد. برای جمع آوری داده‌ها از ابزار زیر استفاده شده است:

۱- چک لیست تجدید نظرشده مشکلات رفتاری (RBPC): چک لیست مشکلات رفتاری توسط کوای و پترسون برای درجه بندی مشکلات رفتاری کودکان و نوجوانان ۵ تا ۱۸ ساله تهیه شده است (۲۹). برای نمره گذاری این پرسشنامه، سه نمره صفر، یک و دو به کار برده می‌شود. نمره دو به

بین فردی (گفتگو، ابراز وجود و حل تعارض)، همچنین درمانگر بررسی ارزیابی شناختی را به صورت جزئی مرور می کند و سوالات باقی مانده و مشکلات را پاسخ می دهد.

جلسه پنجم: گسترش توجه: آموزش توجه باهدف متوقف کردن نشخوار و نگرانی.

جلسه ششم: ارزیابی شناختی کامل، تغییر ارزیابی های شناختی که شامل شناسایی ارزیابی های غلط و اثرات آن بر حالت های هیجانی و آموزش راهبرد بازاریابی (ارزیابی مجدد) می شود.

جلسه هفتم: تعدیل پاسخ: تغییر پیامدهای رفتاری و فیزیولوژیکی هیجان.

جلسه هشتم: ارزیابی کاربرد: در جلسه پایانی درمانگر دوباره نیاز مداوم فرد را برای رویارویی هیجان مربو می کند. در این جلسه فرد در مورد باورها و افکار زیربنایی هیجانات اطلاعات بدست آورده و می داند با توجه به موقعیت های مختلف چه هیجاناتی را تجربه می کند و این هیجانات از چه نوعی هستند.

یافته ها

در این پژوهش از روش های آمار توصیفی مثل میانگین و انحراف معیار و برای بررسی نرمال بودن توزیع از آزمون کولموگروف اسمایرنوف استفاده شد، همچنین به منظور بررسی مفروضه همگنی واریانس ها از آزمون لون و باکس و برای تجزیه و تحلیل داده ها از واریانس چندمتغیری (MANCOVA) و نرم افزار SPSS نسخه ۲۵ استفاده شد و سطح معنی داری $0.05 < P < 0.07$ در نظر گرفته شد. براساس یافته های جمعیت شناختی میانگین سن و انحراف معیار گروه مداخله 10.94 ± 0.872 و گروه شاهد 11.33 ± 0.907 بود. برای بررسی نرمال بودن توزیع از آزمون کولموگروف اسمایرنوف استفاده شد. نتایج نشان داد که سطح معنی داری تمامی متغیرهای پژوهش بزرگتر از 0.05 بود ($P < 0.05$)، داده های تمام متغیرها نرمال بود و لذا برای آزمون هریک از متغیرهای با توزیع نرمال از آزمون پارامتریک استفاده شد.

ای لیکرت نمره گذاری می شوند (به ندرت/ هرگز) امتیاز ۱) و تقریباً / همیشه) امتیاز ۴). این مقیاس ده سوال منفی دارد که به صورت معکوس نمره گذاری می شوند. پایابی مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ برای کل آزمون 0.83 و برای زیرمقیاس های حرکتی، توجهی و بی برنامگی به ترتیب عبارت از: 0.74 و 0.73 است (۳۳). در ایران اختیاری و همکاران ضریب آلفای 0.78 را برای تکاشنگری بی توجهی، 0.63 را برای تکاشنگری حرکتی و 0.47 را برای تکاشنگری بی برنامگی و 0.83 را برای کل آزمون گزارش کردند (۳۴).

پروتکل درمان

درمان های شناختی متمرکز بر هیجان: درمان متمرکز بر هیجان یک رویکرد تجربی است که هیجان را به عنوان اساس و پایه ای تجربه در ارتباط با کارکردهای انتطباقی و غیرانتطباقی می دارد (۳۵). درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان، توسط بارلو و فارشیونه طراحی شده است. در این درمان از فنون درمان شناختی با چاشنی تنظیم هیجان استفاده شده است (۳۶). این فنون را به چهار مقوله گستره تقسیم می کنند: ۱) ارتباط بین افکار، عوامل راهانداز موقعیتی، هیجانات و شکل گیری هیجانات در زمان ها و مکان های مختلف؛ ۲) استفاده از روش جمع آوری شواهد و تحریفهای شناختی با هدف عینی تر کردن افکار فرد و ارتباط آنها با هیجانات مثبت و منفی؛ ۳) گزارش کردن حالات هیجانی خود در زمان ایجاد یک حادثه یا اختلال؛ ۴) کشف و شناسایی پیشفرض ها و باورهای تأثیرگذار بر هیجانات فرد هنگام بروز حادثه. خلاصه ای از جلسات آموزشی راهبردهای شناختی تنظیم هیجان:

جلسه اول: معرفی: آشنایی اعضای گروه با یکدیگر، بیان منطق و مراحل مداخله؛ آشنایی با زیر بنای شناختی هیجانات و ضرورت تنظیم هیجان.

جلسه دوم: انتخاب موقعیت: ارائه آموزش هیجانی؛ ۱) هیجان های نرمال و مشکل آفرین ۲) خودآگاهی هیجانی. ارزیابی میزان آسیب پذیری و مهارت های اعضاء.

جلسه سوم: انتخاب موقعیت

جلسه چهارم: اصلاح موقعیت: ایجاد تغییر در موقعیت های برانگیزاننده هیجان که شامل: ممانعت از انزواهی اجتماعی و اجتناب، آموزش راهبرد حل مسئله، آموزش مهارت های

جدول ۱: نتایج آزمون لون برای بررسی همگنی واریانس‌ها

متغیرها	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معنی داری	نتایج آزمون
پرخاشگری بدنی	۰/۷۹۰	۱	۳۴	۰/۱۹۰	واریانس‌ها همگن هستند
پرخاشگری کلامی	۴/۱۸۸	۱	۳۴	۰/۰۵۱	واریانس‌ها همگن هستند
خشم	۱/۱۸۷	۱	۳۴	۰/۲۸۴	واریانس‌ها همگن هستند
خصوصت	۰/۶۴۴	۱	۳۴	۰/۴۲۸	واریانس‌ها همگن هستند
تکانشگری عدم برنامه ریزی	۲/۸۸۳	۱	۳۴	۰/۰۹۹	واریانس‌ها همگن هستند
تکانشگری حرکتی	۰/۴۳۹	۱	۳۴	۰/۵۱۲	واریانس‌ها همگن هستند
شناختی	۲/۷۱۶	۱	۳۴	۰/۱۰۹	واریانس‌ها همگن هستند

قضاؤت نمود. بدین طریق که اگر سطح معنی داری بدست آمده بزرگ‌تر از 0.05 باشد، واریانس‌ها برابرند و بالعکس. بنابراین با توجه به جدول فوق شرط همگنی واریانس برقرار است.

جهت بررسی همگن بودن واریانس متغیرهای پژوهشی از آزمون برابری خطای واریانس‌های لون استفاده شد. براساس سطح معنی داری بدست آمده در این آزمون، می‌توان در خصوص همگنی یا عدم همگنی واریانس‌ها

جدول ۲: آزمون باکس جهت بررسی برابری ماتریس کوواریانس

Box's M	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معنی داری
۵۰/۵۷۳	۱/۴۰۲	۲۸	۴۰۲۸/۱۶۷	۰/۰۷۸

بزرگ‌تر از 0.05 بود ($P < 0.05$). اگر این مفروضه رعایت شود، تحلیل گرمی تواند از لاندای ویلکز استفاده کند.

براساس جدول ۲ نتیجه آزمون ام باکس نشان داد که مقدار احتمال بدست آمده هریک از متغیرهای پژوهش

جدول ۳: نتایج آزمون لاندای ویلکز در تحلیل کواریانس چندمتغیره

نام آزمون	Value	F	Hypothesis df	درجه آزادی خطا	سطح معنی داری	ضریب اتا
لاندای ویلکز	۰/۴۴۳	۱/۹۳۷	۱۴/۰۰۰	۵۴/۰۰۰	۰/۰۲۳	۰/۳۳۴

ویلکز). بنابراین شرط استفاده از تجزیه و تحلیل واریانس چندمتغیری (MANCOVA) رعایت شده است.

براساس جدول ۳، نتایج آزمون لاندای ویلکز نشان داد که درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان حداقل بر یکی از متغیرها معنی دار است ($P < 0.023$, $P = 0.443$).

جدول ۴: میانگین و انحراف استاندارد پیش آزمون و پس آزمون پرخاشگری و تکانشگری کودکان در دو گروه

متغیر	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	پیش آزمون	پس آزمون
پرخاشگری بدنی	۱۹/۶۱۱	۷/۳۱۷	۷/۳۸۸	۱۰/۳۸۸	۲/۷۶۸		
پرخاشگری کلامی	۱۵/۷۲۲	۴/۷۸۷	۸/۷۷۷	۲/۵۱۰			
خشم	۱۴/۲۷۷	۴/۲۱۲	۹/۹۴۴	۲/۷۵۴			
خصوصت	۱۸/۷۲۲	۵/۸۲۸	۱۳/۱۱۱	۳/۶۱۱	۳/۶۱۱		
عدم برنامه ریزی	۱۵/۷۲۲	۳/۶۷۵	۱۰/۶۱۱	۲/۷۰۳			
حرکتی	۱۶/۳۳۳	۵/۷۷۰	۱۰/۳۳۳	۲/۳۷۶			
شناختی	۱۶/۰۰۰	۴/۷۵۲	۱۰/۲۷۷	۲/۶۰۷			

۶/۱۱۵	۱۹/۸۸۸	۷/۱۳۰	۲۰/۴۴۴	پرخاشگری بدنی
۴/۱۷۴	۱۴/۳۸۸	۴/۵۸۶	۱۴/۷۲۲	پرخاشگری کلامی
۴/۱۴۴	۱۵/۳۳۳	۴/۵۹۶	۱۴/۷۷۷	خشم
۵/۷۵۱	۱۹/۳۸۸	۷/۲۱۵	۱۹/۲۲۲	خصوصت شاهد
۵/۲۶۷	۱۷/۷۲۲	۴/۸۲۹	۱۷/۸۳۳	عدم برنامه ریزی
۳/۴۵۱	۱۷/۱۶۶	۴/۷۶۳	۱۸/۸۸۸	حرکتی
۴/۵۳۰	۱۶/۹۴۴	۴/۹۸۳	۱۷/۳۸۸	شناختی

شناختی) در کودکان در پیش آزمون و پس آزمون در گروه مداخله با یکدیگر متفاوتند.

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می شود در تمامی مؤلفه از جمله: پرخاشگری (پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت) تکانشگری (عدم برنامه ریزی، حرکتی و

جدول ۵: نتایج تفکیک تحلیل کواریانس چند متغیری

متغیرهای وابسته	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	سطح معناداری	مجذور اتا
پرخاشگری بدنی	۳۷۸/۵۸۹	۲	۱۸۹/۲۹۵	۵/۲۰۷	۰/۲۴۰
پرخاشگری کلامی	۱۷۸/۵۰۹	۲	۸۹/۲۵۵	۵/۷۹۵	۰/۲۶۰
خشم	۱۳۳/۶۹۶	۲	۶۶/۸۴۸	۴/۰۲۱	۰/۱۹۶
خصوصت	۲۵۱/۳۸۲	۲	۱۲۵/۶۹۱	۴/۶۷۴	۰/۲۲۱
عدم برنامه ریزی	۲۸۴/۰۹۶	۲	۱۴۲/۰۴۸	۶/۱۱۲	۰/۲۷۰
حرکتی	۱۷۱/۳۰۴	۲	۸۵/۶۵۲	۶/۵۲۱	۰/۲۸۳
شناختی	۲۱۷/۳۷۸	۲	۱۰۸/۶۸۹	۵/۵۴۲	۰/۲۵۱

اردستانی، شریفی باستان، محمدزاده و امیری نژاد (۳۸)؛ استراس، کیوتی و هاپرت (۳۹) و راسکاسکاس، رایینو، آفن و ویلندر (۴۰) همسو می باشد. سور و اسپیواک در پژوهشی دریافتند که فقدان مهارت های شناختی و مشکل در تنظیم هیجان موجب بروز رفتارهای مخرب و خشونت آمیز در کودکان می شود، از دیدگاه آنها، کودکانی که در مواجهه با مسائل مختلف قادر نسیتند به راه حل های گوناگون بیندیشند و نمی توانند پیامدهای عمل خود را پیش بینی کنند، با احتمال بیشتری رفتارهای مخرب و پرخاشگرانه از خود بروز می دهند (۴۱). بررسی ها نشان می دهد که خشم و پرخاشگری تاثیر منفی بر روابط بین فردی دارد و می تواند افراد را از کارکردهای بهینه باز دارد (۳۹). مشکلات به وجود آمده از پرخاشگری از جمله تکانشگری و رفتارهای ناپاخته و نابهنجار نیز پیامدهای نامطلوبی برای فرد پرخاشگر و اطرافیانش دارد. تکانشگری نوعی گرایش به انجام واکنش بالا فاصله و بدون برنامه ریزی نسبت به محرك های بیرونی و درونی است که آثار و تبعات فردی و اجتماعی آن توجهی نمی شود. تکانشگری دربردارنده کاهش حساسیت فرد به پیامدهای منفی رفتار، عکس العمل سریع و ناخواسته

با توجه به نتایج جدول ۵، با درنظر گرفتن نمره های پیش آزمون به عنوان نمره های همپراش، تفاوت بین پرخاشگری و تکانشگری کودکان در دو گروه مداخله و شاهد معنادار است ($P < 0.01$)؛ بنابراین می توان گفت که با توجه به مجذور ایتا در هر یک از متغیرهای پرخاشگری (بدنی، کلامی، خشم و خصومت) به ترتیب ۰/۲۴۰، ۰/۲۶۰، ۰/۱۹۶ و ۰/۲۲۱ و تکانشگری (عدم برنامه ریزی، حرکتی و شناختی) به ترتیب ۰/۲۷۰، ۰/۲۸۳ و ۰/۲۵۱ درصد تغییرات با توجه به درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان تبیین می شود.

بحث

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر تکانشگری و پرخاشگری دانش آموزان با مشکلات رفتاری بود. براساس یافته های این پژوهش مشخص شد که درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر تکانشگری و پرخاشگری دانش آموزان با مشکلات رفتاری تاثیر دارد، که این یافته با نتایج مک لافاری، باتینیگ، ارمور، لاسسلی، انیس، ماری و همکاران (۳۷)؛ خسروانی،

هیجان های منفی و نحوه استفاده مثبت از آنهاست (۴۶). در آموزش شناختی تنظیم هیجان فرد یاد می گیرد که پاسخ های هیجانی مثبت خویش را به طور کامل بروز دهد (۵۰). براساس مدل التقاطی فرسکو، منین، هایمبرگ و ریتر هیجانها می توانند کارکردی هنجاری تا اختلالی داشته باشند. اگر هیجانهای فرد شانده نه تنفس خزانه های پاسخ در جهت همخوان تر شدن با خواست های و محدودیت های بافتاری و لرزش هاو اهداف شخصی فرد باشند، کارکردی هنجاری دارند و به فرد جهت بهتر زندگی کردن کمک می کنند. اما هنگامی که فرد نتواند هیجان های مثبت خویش را بروز دهد و مجبور باشد آنها را سرکوب کنند و به استفاده از هیجان های منفی رو بیاورد، آنچاست که هیجانها کارکردی ناسازگار و مخرب خواهند داشت (۵۰). اسکتیزر، آندریز و لبر در بررسی های خود نشان دادند که مداخلات شناختی در افزایش فهم و درک رفتارهای هیجانی- اجتماعی و اصلاح رفتارهای دشوار کودکان مؤثر می باشند و این مداخله ها را عامل افزایش قدرت تفکر دانش آموزان در زمینه فرضیه سازی و درک و فهم شوختی در روابط اجتماعی دانستند، نتایج نشان می دهد که راهبردهای شناختی تنظیم هیجان با کاهش هیجانات منفی و حوادث عاطفی رابطه دارد و تمرکز بر راهبردهای مثبت تنظیم هیجان، فهم افراد از مدیریت هیجان را ارتقاء می بخشد (۲۵).

نتیجه گیری

می توان نتیجه گرفت که با اصلاح روش های بروز هیجانات می توان در کودکان با مشکلات رفتاری در تعامل با خود، همسالان و سایر افراد ایجاد کرد که این به نوبه خود بر سایر ارتباطات تاثیر گذاشته و می توان رفتار آنان را اصلاح کرد. می توان چنین استنباط کرد تأکید آموزش شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر مهارت ها و تکنیکهایی از قبیل آشنایی با هیجان های بهنجار و مشکل آفرین، جلوگیری از انزواه اجتماعی و اجتناب و تعییر ارزیابی های شناختی، زمینه برای افزایش راهبردهای سازش یافته و کاهش راهبردهای آسیب زا فراهم می شود. هنگامی که فرد با یک موقعیت روبرو می شود، احساس خوب و خوش بینی، به تنهایی برای کنترل هیجان های وی کافی نیست، او نیاز دارد که در این لحظات بهترین کارکرد شناختی را نیز داشته باشد، بنابراین آموزش شناختی تنظیم هیجان با تأکید بر نقش مثبت و انتطباقی هیجان و بازداری و اصلاح هیجانات

به محرك پیش از ارزیابی کامل اطلاعات و بی اعتمتایی به پیامدهای درازمدت رفتار می شود. تکانشگری با شماری از آسیب های روانی در اجتماع مانند خشونت، رفتارهای ضداجتماعی و جرم در ارتباط است (۴۲). امروزه تکانشگری به صورت یک بعد عصبی- زیستی مفهوم پردازی می شود، بدین معنا که تکانشگری، با عدم بازداری شناختی روند کند و اشکال در انتقال دهنده های عصبی و بی ثباتی هیجانی در افراد همراه است. از نظر میلر سطح بالای تکانشگری و ابعاد آن در نوجوانان می تواند توجیه کننده مشکلات آنها در به تأخیر انداختن نیازها و بازداری رفتارها باشد. بنابراین، اعمال، حرکات و رفتارهای تکانش کودکان از یک طرف می توانند ناشی از ناتوانی آنها در مهار، کنترل و مدیریت تکانه های آنان باشد. افراد با نشانگان تکانشگری به طور معنی داری پرخاشگری بالاتری را تجربه می کند (۴۳). پرخاشگری و تکانشگری با متغیرهای بسیاری در ارتباط هستند که یکی از آنها مهارت های تنظیم هیجان است (۴۴). پژوهش ها نشان می دهد که توانایی افراد برای تنظیم حالات هیجانی دشوار، به کاهش رفتارهای پرخاشگرانه می انجامد (۴۵، ۴۶). در همین راستا اسمیت در پژوهشی نشان داد که آموزش مهارت های نظم جویی شناختی هیجان می تواند سبب کاهش خشم و نشانه های پرخاشگری در نوجوانان فاقد تنظیم هیجان موثر واقع شود (۴۷). راهبردهای شناختی تنظیم هیجان به معنای تعییر دادن شناخت ها درباره موقعیت هیجانی است و از دانش به عنوان یک سیستم تولید هیجان استفاده می کند (۴۸). مگریا، العطیه، مصطفی حسینی با تأکید بر تعامل هیجان و شناخت، معتقدند که دانش هیجانی نقشی تسهیل کننده در رشد تنظیم هیجانی دارد. شناختها یا فرایندهای شناختی به افراد کمک می کنند تا هیجان ها و احساسات خود را تنظیم کرده و مغلوب شدت هیجان ها نشوند (۴۸).

ریشه راهبردهای تنظیم هیجان، تحول هیجانی، شناختی و اجتماعی است. بدکارکردی در این راهبردها می تواند نقش تعیین کننده ای در ایجاد و حفظ اختلالات روانی ایفا کند. درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان شکل خاصی از خودتنظیمی است که به وسیله ای آن، به ما در مورد اینکه چه هیجاناتی را تجربه کنیم، چه موقع آنها را تجربه کنیم و چگونه آنها را بیان کنیم، کمک می کند (۴۹). شناخت هم، از هیجان تأثیر می پذیرد و هم بر آن تأثیر می گذارد. آموزش تنظیم شناختی هیجان به معنای کاهش و مهار

ایران و کد اخلاق از دانشکده پزشکی تبریز به شماره: IR.IAU.TABRIZ.REC.1398.106 ثبت شده است.

منفی سعی می کند تا در موقع بحرانی کودک را از انجام افعال منفی و پرخاشگرانه بازدارد.

تضاد منافع

نویسندها اظهار می دارند که هیچگونه تعارض منافعی در رابطه با یافته های مطالعه‌ی حاضر وجود ندارد.
این مقاله برگرفته از رساله دکتری روانشناسی دانشجو خانم حانیه غلامزاده نیکجو می باشد.

سپاسگزاری

نویسندها بر خود لازم می دانند که از تمامی پرسنل و دانش آموزان آموزش و پرورش ناحیه ۳ شهرستان تبریز نهایت قدردانی و تشکر را داشته باشند.
لازم به ذکر است که اطلاعات این پژوهش به شماره: IRCT20200430047252N1 در سامانه کارآزمایی بالینی

References

- Shubina, I. Counseling and therapy of patients with behavioural disorders using the cognitive-behavioural approach. Procedia - Social and Behavioral Sciences. 2016; 217, 1008- 1018. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2016.02.094>
- Levin, J., & Nolan, J. F. Principles of classroom management: A professional decision-making model. Pearson. One Lake Street, Upper Saddle River, New Jersey. 2014; 07, 458-466.
- Frick, P. J., Ray, J. V., Thornton, L. C., & Kahn, R. E. Can callous-unemotional traits enhance the understanding, diagnosis, and treatment of serious conduct problems in children and adolescents? A comprehensive review. Psychological bulletin, 2014; 140(1), 1-16. <https://doi.org/10.1037/a0033076>
- Johnson, S., Hollis, C., Marlow, N., Simms, V., & Wolke, D. Screening for childhood mental health disorders using the S strengths and D difficulties Q questionnaire: the validity of multi-informant reports. Developmental Medicine & Child Neurology. 2014; 56(5), 453-459. <https://doi.org/10.1111/dmcn.12360>
- Ginige, P., Tennakoon, S. U. B., Wijesinghe, W. H. M. K. J., Liyanage, L, Herath, P. S. D, & Bandara, K. Prevalence of behavioral and emotional problems among seven to eleven year old children in selected schools in Kandy District, Sri Lanka. Journal of Affective Disorders. 2014; 167, 167-170. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2014.05.062>
- Rahimian, Boogar, Bayani, AA. Prevalence of DSM-IV behavioral disorders among 12-17 years pupils of Golestan province - Northern Iran (2010-11). J Gorgan Univ Med Sci. 2012; 14 (1), 90-99. (Persian). [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(11\)61141-0](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(11)61141-0)
- Ershad Sarabi R, Hashemi Razini H, Abdollahi M H. Comparing Parental Stress, Parenting Styles, and Social Problem Solving in Mothers of Children with Autism Spectrum Disorder, ADHD, and Typically Developing Children . J Child Ment Health. 2018; 4 (4): 165-179. (Persian).
- WoodJJ,CowanPA,BakerBL. Behaviorproblems and peer rejection in preschool boys and girls. Journal of Genetic Psychology. 2002; 163, 72-88. <https://doi.org/10.1080/00221320209597969>
- Laird RD, Jordan KY, Dodge KA, Pettit GS, Bates JE. Peer rejection in childhood, involvement with antisocial peers in early adolescence, and the development of externalizing behavior problems. Development and Psychopathology. 2001; 13, 337-54. <https://doi.org/10.1017/S0954579401002085>
- Saucer SH, Waller RJ. (2008). A model for music therapy with students with emotional and behavioral disorder. The Art in Psychotherapy. 33: 1-10. <https://doi.org/10.1016/j.aip.2005.05.003>
- Culpepper, L., & Fried, R. Attention-deficit/hyperactivity disorder in a chronic care paradigm. Postgraduate Medicine. 2013; 125(4), 78-86. <https://doi.org/10.3810/pgm.2013.07.2680>
- Sajedi, Zh, Zarabian, K, Sadeghian, E. Prevalence Behavior Disorders in 3 to 6 Years' Children in Hamadan City. Avicenna J Nurs Midwifery care. 2010; 18(1), 11-21. (Persian).
- Moran P, Coffey C, Romaniuk H, Olsson C, Borschmann R, Carlin JB, et al. The natural history of self-harm from adolescence to young adulthood: a population-based cohort study. Lancet. 2012; 379, 236-43. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(11\)61141-0](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(11)61141-0)

14. Amminger Gp, Pape S. Relationship between childhood behavioral disturbance and later schizophrenia in the New York high risk project, Am. J. Psychiatry. 1990; 156(4): 525-30. <https://doi.org/10.1176/ajp.156.4.525>
15. American Psychiatric Association. DSM-5: Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 5th Edition. Washington DC, American Association; 2013. <https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425596>
16. Schultz, D. P., & Schultz, S. E. Theories of personality. Cengage Learning; 2016.
17. Veenstra, R. The development of Dr. Jekyll and Mr. Hyde: Prosocial and antisocial behavior in adolescence. In D. Fetchenhauer, A. Flache, A. P. Buunk, & S. Landenberg (Eds.), Solidarity and Prosocial Behavior: An Integration of Sociological and Psychological Perspectives. 2006; 93-108. https://doi.org/10.1007/0-387-28032-4_6
18. Jimenez a, t. i., & Estevez, E. School aggression in adolescence: Examining the role of individual, family and school variables. International Journal of Clinical and Health Psychology. 2017; 17, 251-260. <https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2017.07.002>
19. Bjorkqvist, k. Gender differences in aggression. Current Opinion in Psychology. 2018; 19, 39-42. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2017.03.030>
20. Rottenberg, J., Gross, J. J. When emotion goes wrong: realizing the promise of affective science. Clin. Psychol. Sci. Pr. 2017; 10, 227-232. <https://doi.org/10.1093/clipsy.bpg012>
21. Ochsner, K.N. & Gross, J.J. The cognitive control of emotion, trends in cognitive sciences. 2005; 9(5): 242-249. <https://doi.org/10.1016/j.tics.2005.03.010>
22. Feldman-Barrett, L., Gross, J., Christensen, T.C., & Benvenuto, M. Knowing what you're feeling and knowing what to do about it: mapping the relation between emotion differentiation and emotion regulation. Cognition and Emotion. 2001; 15(5), 713-724. <https://doi.org/10.1080/0269930143000239>
23. Garnefski, N., & Kraaij, V. Specificity of relations between adolescents' cognitive emotion regulation strategies and symptoms of depression and anxiety. Cognition and Emotion. 2018; 32(7), 1401-1408. <https://doi.org/10.1080/0269931.2016.1232698>
24. Gross, J. J. Emotion regulation: Current status and future prospects. Psychological Inquiry. 2015; 26(1), 1-26. <https://doi.org/10.1080/1047840X.2014.940781>
25. Schnitzer, C., Andries, C., & lebeer. J. Usefulness of cognitive intervention programmers for socio-emotional and behavior problems in children with learning disabilities. Journal of Research in special Education Needs. 2007; 7(3), 161-171. <https://doi.org/10.1111/j.1471-3802.2007.00093.x>
26. Gross, J. J., & Jazaieri, H. Emotion, emotion regulation, and psychopathology: An affective science perspective. Clinical Psychological Science. 2014; 2(4), 387-401. <https://doi.org/10.1177/2167702614536164>
27. Esmaeilinasab M, Andami Khoshk A, Azarmi H, Samar Rakhi A. The Predicting Role of Difficulties in Emotion Regulation and Distress Tolerance in Students' Addiction Potential. 2014; 8(29), 63-49. (Persian).
28. Gall, M.D., Gall, J.P. and Borg, W.R. Educational research: An introduction. Pearson Education Inc., Boston. 2003.
29. Quay, H. C., & Peterson, D. R.. Manual for the Revised Behavior Problem Checklist. Miami: Ouay & Peterson; 1987.
30. Shahim S, Yousefi F, Ghanbari M. Psychometric Characteristics of Quay-Peterson Revised Behavior Problem Checklist. IJPCP. 2008; 13 (4): 350-358. (Persian).
31. Buss, A. H., & Perry, M. The Aggression Questionnaire. Journal of Personality and Social Psychology. 1992; 63, 452-459. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.3.452>
32. Mohammadi, N. Preliminary study of psychometric indices of Buss-Perry aggression questionnaire Journal of Social Sciences and Humanities, Shiraz University. 2006; 4(49), 135-151. (Persian).
33. Barratt, E.s. Impulsivity: integrating cognitive, behavioral. Biological and environmental data. IN W.B.Mccwn, J.L.John: Washington, D.C: American Psychological Association; 1994. <https://doi.org/10.1037/10500-003>
34. Ekhtiari H, Rezvanfard M, Mokri A. Impulsivity and its Different Assessment Tools: A Review of View Points and Conducted Researches. IJPCP. 2008; 14 (3), 247-257. (Persian).
35. Barlow, H. Clinical Handbook of Psychological Disorders. Fifth Edition; 2014.
36. Barlow, D. H., & Farchione, T. J. (Eds.).

- Applications of the Unified Protocol for Transdiagnostic Treatment of Emotional Disorders. Oxford University Press; 2017. <https://doi.org/10.1093/med-psych/9780190255541.001.0001>
37. McLafferty, M., Bunting, B. P., Armour, C., Lapsley, C., Ennis, E., Murray, E., & O'Neill, S. M. The mediating role of emotion regulation strategies on psychopathology and suicidal behaviour following negative childhood experiences. *Children and Youth Services Review*. 2020; 105212. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105212>
38. Khosravani, V., Ardestani, S. M. S., Sharifi Bastan, F. S., Mohammadzadeh, A., & Amirinezhad, A. Childhood maltreatment, cognitive emotion regulation strategies, and alcohol craving and dependence in alcohol-dependent males: direct and indirect pathways. *Child abuse & neglect*. 2019; 98, 104197. (Persian). <https://doi.org/10.1016/j.chabu.2019.104197>
39. Strauss, A. Y., Kivity, Y., & Huppert, J. D. Emotion regulation strategies in cognitive behavioral therapy for panic disorder. *Behavior therapy*. 2019; 50(3), 659-671. <https://doi.org/10.1016/j.beth.2018.10.005>
40. Raskauskas, J., Rubiano, S., Offen, I., & Wayland, A. K. Do social self-efficacy and self-esteem moderate the relationship between peer victimization and academic performance?. *Social Psychology of Education*. 2015; 18(2), 297-314. <https://doi.org/10.1007/s11218-015-9292-z>
41. Shure, M. B., & Spivac, G. The problem-solving techniques in childrearing. San Francisco: Jossey-Bass; 1978.
42. Garofalo, C., Velotti, P., & Zavattini, G. C. Emotion regulation and aggression: The incremental contribution of alexithymia, impulsivity, and emotion dysregulation facets. *Psychology of Violence*. 2018; 8(4), 470. <https://doi.org/10.1037/vio0000141>
43. Jakubczyk, A., Trucco, E. M., Kopera, M., Kobyliński, P., Suszek, H., Fudalej, S., ... & Wojnar, M. The association between impulsivity, emotion regulation, and symptoms of alcohol use disorder. *Journal of substance abuse treatment*. 2018; 91, 49-56. <https://doi.org/10.1016/j.jsat.2018.05.004>
44. Aldao, A., Nolen-Hoeksema, S., & Schweizer, S. Emotion-regulation strategies across psychopathology: A meta-analytic review. *Clinical psychology review*. 2010; 30(2), 217-237. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2009.11.004>
45. Roberton, T., Daffern, M., & Bucks, R. S. Emotion regulation and aggression. *Aggression and violent behavior*. 2012; 17(1), 72-82. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2011.09.006>
46. Arabatzoudis, T., Rehm, I., Nedeljkovic, M & Moulding, R. motion regulation in individuals with and without trichotillomania. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*. 2017; 12, 87-94. <https://doi.org/10.1016/j.jocrd.2017.01.003>
47. Smith, C. A., & Kirby, L. Appraisal as a pervasive determinant of anger. *Emotion*. 2009; 4, 133-138. <https://doi.org/10.1037/1528-3542.4.2.133>
48. Megreya, A. M., Al-Attiyah, A. A., Moustafa, A. A., & Hassanein, E. E. Cognitive emotion regulation strategies, anxiety, and depression in mothers of children with or without neurodevelopmental disorders. *Research in Autism Spectrum Disorders*. 2020; 76, 101600. <https://doi.org/10.1016/j.rasd.2020.101600>
49. Szczygie, D., Buczny, J., Bazinska, R. Emotion regulation and emotional information processing: The awareness. *J Personality and Individual Differences*, moderating effect of emotional. 2012; 52, 433-437. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.11.005>
50. Fresco, D., Mennin, D. S., Heimberg, R. G., & Ritter, M. Emotion regulation therapy for generalized anxiety disorder. *Cognitive and Behavioral Practice*. 2013; 20,282-300. <https://doi.org/10.1016/j.cbpra.2013.02.001>